

Ketenen in de tijd

door Sergio, Zachery, Ariëne Sillié, Sonam, Dave & Antonio

Ze kwamen bij nacht,
met laarzen die het ritme van angst tikten.
Rotterdam, november '44,
mannen opgejaagd als wild,
in treinen gezet naar onbekende bestemming.
De lucht ademde geen vrijheid,
maar rook van verzet dat bijna verstikte.

Hoe anders is dit
dan ketenen die de Caribische zon spiegelden?
Velden van suikerriet,
waar de zweep de tijd brak
en zielen verkocht werden als handelswaar.
Waar voorouders,
met handen vol geschiedenis,
hun dromen zagen bloeden in de aarde.

Zie de verbanden,
de lijnen die lopen als aders door de tijd.
Van Rotterdam naar de Cariben,
van Palestina naar Oekraïne,
van Soedan naar elke grens waar hoop breekt.
Mensen worden nog steeds gereduceerd tot cijfers,
tot doelwitten,
tot zij die niet welkom zijn.

En wat blijft?
Geschiedenis herhaalt zich,
verpakt in andere uniformen, andere talen,
maar altijd hetzelfde doel: controle.
De mens wordt ketting, wordt brug, wordt wapen,
verloren in de strijd om macht.

Maar luister,
door de echo's van de razzia,
door de schreeuw van de slaven,
door het geknal van raketten:
hoor je ook de stemmen van hoop?
De woorden die ketenen breken,
die grenzen vervagen,
die herinneren dat geen enkele tijd
ons mag bezitten.

Want zolang we ademen,
kunnen we spreken,
kunnen we schrijven,
kunnen we strijden voor een wereld
waarin geen Rotterdam,
geen Cariben,
geen Palestina,
geen Oekraïne,
geen Soedan ooit meer
de prijs betaalt
voor wat vrijheid zou moeten zijn.